

El Sant Crist de Santa Magdalena de Conangle

Les Masies de Roda

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Península de Salou, 08510.
Emplaçament	Al bell mig de la península de Salou, a Sant Magdalena de Conangle.

Coordenades:

Latitud:	41.97145
Longitud:	2.32073
UTM Est (X):	443719
UTM Nord (Y):	4646829

Classificació

Número de fitxa	08116-97
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Estil / època:	Popular
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Lúdic
Titularitat	Pública

Fitxes associades:

[El pou de Santa Magdalena de Conangle](#)

Autoria de la fitxa	Jacob Casquete Rodríguez
Data de registre de la fitxa:	dc., 12/05/2010 - 02:00

Descripció

La tradició popular recull diferents llegendes o creences populars lligades amb Santa Maria de Conangle. Aquesta fa referència al sancrist que hi ha a l'interior de l'ermita. "A dins de l'ermita hi ha un sancrist. Al sancrist li creixien les ungles i l'ermitana les hi tallava. Era molt apropiat per a les dones prenyades. També el treien quan convenia que plugués" (ROVIRA, 2005: 266).

Història

Encara que el lloc de Conangle és esmenat per primera vegada vers el 980, l'origen del monestir és desconegut i no es té constància fins el 1231 quan la capella ja existia i era consagrada a Santa Maria. En un document de 1239 es fa referència a Santa Magdalena com un antic castell de defensa adquirit pels rectors de Sant Pere de Roda a una tal Arnald (ROVIRA, 2005: 262). El 1304, Maria del mas el Bosc fa donació dels seus béns a la capella i signa un contracte pel qual hi estableix la seva vivenda junt amb altres dones devotes que hi volguessin conviure. S'hi aplegà una comunitat de 4 o 5 religioses que es varen acollir sota l'ordre de Sant Agustí. Vers l'any 1375 s'estén la propietat a través d'una compra a l'hereu del Bosc, es renova la capella i és probable que canviés l'advocació de Maria per la de Santa Magdalena. L'any següent, amb motiu de la consagració de l'altar, es reforma i s'amplia l'església. Va ser el 27 de maig quan el bisbe Francesc, titular de Cunaviense, amb llicència del bisbe de Vic, que beneí l'església i el cementiri adjunt bastit per donar sepultura a les religioses. Vers l'any 1451 s'hi bastí una casa pels ermitans que el mateix any ja fou ocupada. Les monges s'havien traslladat al convent de les Magdalenes del c/ Canuda de Barcelona. Ja en el segle XX la família Baurier arribà el 1927 a un acord amb el bisbat de Vic per la compra del sòl ocupat per Santa Magdalena. Encara que durant la guerra la capella no va patir agressions remarcables a nivell estructural sí que el 1936, durant el conflicte de la Guerra Civil, es cremà el Sant Crist de fusta del que només es conserven els claus. Vers el 1955 fou restaurada, es va enjardinar el voltant i s'arranjà els camins d'accés. El 1960 s'ha adossà el claustre neoclàssic del convent de carmelites descalços de Sant Josep de Vic. Posteriorment vers el 1984 fou cobert amb teules. Avui en dia encara es celebren diferents s'hi celebren cerimònies religioses, sobretot casaments.

Bibliografia

ROVIRA I MONTELLS, J. M. (2005): Les Masies de Roda. Història del nostre poble. Edita l'Ajuntament de les Masies de Roda, Masies de Roda.

